

Psychologia starzenia się - opis przedmiotu

Informacje ogólne	
Nazwa przedmiotu	Psychologia starzenia się
Kod przedmiotu	14.4-WP-PSChM-PS-W-S14_pNadGenMV5CT
Wydział	Wydział Nauk Społecznych
Kierunek	Psychologia / Psychologia edukacyjna i wychowawcza
Profil	ogólnoakademicki
Rodzaj studiów	jednolite magisterskie
Semestr rozpoczęcia	semestr zimowy 2016/2017

Informacje o przedmiocie	
Semestr	6
Liczba punktów ECTS do zdobycia	3
Typ przedmiotu	obowiązkowy
Język nauczania	polski
Sylabus opracował	dr Dorota Niewiedzial

Formy zajęć					
Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze (stacjonarne)	Liczba godzin w tygodniu (stacjonarne)	Liczba godzin w semestrze (niestacjonarne)	Liczba godzin w tygodniu (niestacjonarne)	Forma zaliczenia
Wykład	30	2	18	1,2	Zaliczenie na ocenę

Cel przedmiotu

Celem przedmiotu jest poznanie przez studentów okresu życia zwanego późną dorosłością, okresem senioralnym czy starością. Studenci zapoznają się z prawidłową drogą przebiegu procesu starzenia się człowieka oraz z zaburzeniami i trudnościami tego okresu. Poznają koncepcje psychologiczne opisujące wzory adaptacji do starości, potrzeby ludzi starych oraz sposoby stymulowania szczególnie obszaru poznawczego. Uczestnicy kursu zostaną ponadto zapoznani z wymiarem społecznym i egzystencjalnym schyłku życia- problematyka żałoby i umierania.

Wymagania wstępne

Wiedza z podstaw psychologii różnic indywidualnych oraz z psychologii rozwojowej.

Zakres tematyczny

Zagadnienia wprowadzające do psychologii starzenia się i starości. Charakterystyka procesu starzenia się. Wzory fizjologiczne- aspekt biologiczny, psychologiczny i społeczny oraz wzory patologiczne - aspekt biologiczny, psychologiczny i społeczny. Elementy geriatрії - najczęstsze zaburzenia okresu starości m.in.: zespoły otępienne, zaburzenia psychiczne. Adaptacja do starości - przykłady ujęcia teoretycznego. Miejsce człowieka starego w rodzinie i w społeczeństwie. Aktywność osób starych, aktywność poznawcza i sposoby jej stymulowania: geragogika i Uniwersytety III wieku. Jakość życia człowieka starego, poczucie godności i zaspokojenie potrzeb. Starość w ujęciu egzystencjalnym: czas, cierpienie, choroba. Bilans życiowy człowieka starego i znaczenie żałoby oraz integracja versus rozpacz. Tanatopsychologia, fazy umierania, a także przygotowanie do odejścia i medykalizacja śmierci.

Metody kształcenia

Wykłady konwencjonalny, wykład konwersatoryjny, prezentacje multimedialne, dyskusja

Efekty uczenia się i metody weryfikacji osiągnięcia efektów uczenia się

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student zna periodyzację okresu późnej dorosłości oraz jej najważniejsze charakterystyki. Student rozumie specyfikę okresu starości, potrafi dokonać porównania z innymi okresami życia człowieka w zakresie rozwoju poznawczego, emocjonalnego, społecznego i ruchowego. Student zna przykłady programów stymulujących i wspierających rozwój człowieka w okresie starości. Student zna mechanizmy powstawania zaburzeń w okresie starości oraz czynniki ryzyka dekompensacji psychicznej	K_W02 K_W04 K_W07	Egzamin pisemny, dyskusja	Wykład
Student potrafi wskazać czynniki ryzyka w historii życia człowieka, które mogą doprowadzić do ujemnego bilansu życiowego. Student potrafi wskazać zależności pomiędzy dokonaniem i sukcesami życiowymi a wzorem adaptacji do starości.	K_U01	Egzamin pisemny, dyskusja	Wykład
Student odnosi się z uwagą i szacunkiem do osób w wieku podeszłym. Student formułuje sądy i opinie o osobach. Doskonali własną wrażliwość interpersonalną i kliniczną wobec problematyki starości.	K_K04	Egzamin pisemny, dyskusja	Wykład

Warunki zaliczenia

Zaliczenie z oceną na podstawie sprawdzenia poziomu wiedzy teoretycznej studenta w formie kolokwium zawierającego pytania otwarte i zamknięte i opatrzonego w progi punktowe (60%-70% ocena dostateczna, 71%-85% ocena dobra, 86%-100% ocena bardzo dobra).

Literatura podstawowa

- Steuden, S. - Psychologia starzenia się i starości, Warszawa, 2012,
- S. Steuden, M. Marczuk (red.) - Starzenie się a satysfakcja z życia, Lublin, 2006,
- Nowicka (red - Wybrane problemy osób starszych., Kraków, 2006,
- Zych, A.A. - Przekraczaj 1;c smugę cienia. Szkice z gerontologii i tanatologii, Katowice, 2009,
- Zych, A.A. - Leksykon gerontologii, Kraków, 2010,

Literatura uzupełniająca

- T. Grodzicki, J. Kocemba, A. Skalska (red.). - Geriatria z elementami gerontologii ogólnej, Gdańsk, 2006.

Uwagi

Zmodyfikowane przez dr hab. Iwona Grzegorzewska, prof. UZ (ostatnia modyfikacja: 16-07-2016 23:22)

Wygenerowano automatycznie z systemu SylabUZ